

Pest, October 2, 1865.

K 513 / 1179

Kedves barátom!

Csak azt akarom rövid stíval megfirkantani,
hogy a 40 fős meghatalmazás új sa-
hogy bankóban; és hogy azóta megjárult
Skalontát mind perreputyosul azaz mi há-
man, sremügyre ucsodók kis maokáukat
illetőleg niece-ünket. Tulistát fregénye
nem talátsuk egészen fölépült állapotban,
korai megerőltetés folytán oly szenvedése
álltak be nála, melyek, jelő, hogy a spe-
rensis és stülést paralyzáják. Már két
hónapos anyja és még mindig gyöngé,
szenvedés és levert — tulajdon anyai ag-
godalom ártott neki; de hát ki persze
deáthajja, hogy kevesebbé aggódjék.
Égy, bár a kicsi éj, egészseges, smig
ott volunk megranult nevetni is —
vannak sem sok örömet hoztak; itt
pedig rám szakad az élet és hiva-
tal terhe; csak úgy evickél az ember
ügygyel-bajjal, egy napról a másikra
ra. Értet ne várd, hogy re'jlesselek,
ben írjak; majd az alkony, ha időt
veszt rá, megír körülmeányesben min-
dent a kedves komáromi úton; azaz
mi pedig, hypochondrius öregem, oly-
kor vállunk egy megosva stót a le-
vel alján. Hamar azért állunk elébe
a sept. 13.-ának (ha még akkor itt le-
stünk), remélve hogy akkor teljesen
kiepült barátid üdvözölheti

Franyó

1892

1892

1892

